க. - பா. ஏகமூர்த்தி—வ்யாத்யாதங்கள்.

விட்டிருக்குமோ? என்னில்,-[ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த] - இகத்துக்கு ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகன். [எக்கை]-அந்த ரக்ஷணத்தாலே என்னே எழுதிக்கொண்டவன். [ஏகமூர்த்திக்]-அத்வி தீயமான திருமேனி பையுடையவனுக்கு. [ஏகமூர்த்திக்கு - பூசும் சாக்து என்கேஞ்சமே] - பலையுமையல்லே? (வர்வகக் தல்) என்சிற திருமேனிக்கு இது சேருமே?

மூன்கும்பாட்டு.

எகமுர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமுர்த்திபலமர்த்தி யாகிஐந்துபூதமாய் இரண்கேடராய்அருவாகி நாகமேறிநடுக்கடலுள்துயின்ற நாராயண்டுன! உன் ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்ததே.

ஆ.—(எசமூர்த்தி.) அப்ராக்ருதித்யணித்த இவ்பருபவிலிஷ்டனுய், நூவைகுண்ட நிலயனுய்க்கொண்டு ப்ரக்ருதிமஹத்த்ரிவிதாஹங்காரமா, ப்ரப்ருதிகாண பஞ்சபூதசர்த்ரஸூர் யாதி பதார்த்தங்களுக்கும் ததர்தர்வர் த்திசேதகஜாதத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், அவற்றினடைய ஸ்றீத்யர்த்தமாக அர்தர்யாமிதயாவஸ் திதனும், ஸ்ருஷ்டமான ஐகத்தினுடைய ரசுஷனூர்த்த மாகத் திருப்பாற்கடவிலே கண்வளர்ர்தருளி காகபர்யங்கலாயியாயிருந்த காராயணனே! உன் இருமேனிக்கு அபேக்ஷிதமான ஸர்வபோக்யங்களும் கான் உள்திறத்தப்பண்ணும் ஸ்ம்குதி சேத்தகாதி வருத்திகளேயர்கக் கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய மஹாகுணத்தை அதுபகித்து என்னுடைய க்லேலாமும் தீர்க்தேன் என்கிறுர்.

ஒ.—மூன்ரும்பாட்டில், தம்மோட்டை ஏவம்**சி நப்ரண**யத்தால் எம்பெரு**மா அக்கு** உண்டான கார்**த்தார்த்த்**யம் சொல்லுகிறுர்

[ஏக்மூர்த்தி என்று தொடங்கி.] - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஸ்வாண்குகணமான திருமே னியையுடையையாய், ப்சக்குகிமஹான்களேயும் த்ரிவித்அஹங்காசத்தையும் மாபோதிகள் எங்கினயும் ஐக்குபூதங்களேயும் சக்த்ச வூடுர்பாதிகளேயும் ஸ்ருஷ்டித்து அவந்திறைடைய நாரணு. ர்த்தமாக அவற்றுக்கு ஆத்மானாய். [காகம் என்று தொடங்கி]-உன்றுமே வண்டிய டான பழ்ந்த வ மாதிகளுக்கு ஸமாபுருயனியனுகைக்காகத் திருய்பாற்கடனின் ஈடுவே திருவக்கும் முன்றிக்கும். இந்த கண்டுளர்க்களுள் காம்கிறுக்குக்கள் மக்கிறும் அறக்க ஹூல் வூடிய குடிய கூடிய குடிய கூடிய கூடிய குடிய கூடிய க

ை இப்படிய அகத்து என் ஆத்மாவான அடிபோல் வக்கு அம்பக் தன்றையுமை கட்டியத்தித் என்றொருக்க

இந்த இருத்தம் அருகிச்செய்தது. கெஞ்சமே' என்ற ஸ்வசத்**துக்கு உரவம் - 'கள்வச்த' இத்பாடு. நேறு** மே. சேறியேல்? சேராதென்றபர். பாட்டிலே அடிதோறம் **எ' என்றே இற - ஸ்வசத்திலே. கைடிபுக்** இதுக்கு இருந்தது. ஈசனித்தை, ஏக்குர்த்திக்கு - என்னெஞ்சமே - பூசும்சாக்**து என்றுவடப வாசகம்**செய் முலிலியது பு**ந்த முக்குஸ்கை அம்தேசு வான்மட்ட கடையும்; என்னை**ப்புச்செய்கையே - தேன்னை அவி தல்து இத்**யிலும்**.

திருவாய்மொழி—சு.- ப. டி. - தி. கோவைவாயாள்.

எகமூர்த்தி-(ஸூக்ஷ்மதித்தித்விலிஷ்டமாய் ''எகமேவ'' என்கிறபடியே) காசணருபத் ையுடையளுப், இருமூர்த்தி - (அக்தஅவ்யக்ககார்யமான) மஹதரைங்காரங்களே வடிவாக வுடையனும், மூன்றமூர்த்தி - ("ஸாதிகோராஜஸ்டெமுவ காவேமு தி, யாஹோது" என்றம், «Gouse நிக்கெய்களை அடிக்கு வரிக்கிக்கு வருள்காக விருக்க மிரு கிறையுக்கள் விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருக்க விருக்கு வி அடைய த்ரைவித்பளே துவான) ஸத்த்வாஜஸ் தமோருபகுண த்ரயவைஷம்யங்களே ப்ரகாரமாக வுடையஞப், பலமுர்த்தியால்-(வைகாரிககார்யமான) எகாதமேர்த்ரியங்களே ப்ரகாரமாகவுடை **ய**ருய்,ஐந்துபூதமாய் - (பூதாகிபான தாமஸா ுங்காரகார்யங்களான) பஞ்சபூதங்களே ப்ரகாரமாக வுடையளுப், இரண்டுசுடராய் - (அண்டாக்தர்வர்த்தியான வயஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு உதாறாண மான "ஸும்பூர்வுகு _நவேன" என்ற சொல்லப்பட்ட) சுடரிரண்டையும் வடிவாகவுடையனும், அருவாகி - (அவற்றுக்கு அந்தராத்மதயா அதுப்ரவேஸித்தி ஸூக்ஷ்யபூதனுப், (ஸ்ருஷ்ட மான ஜக்துக்களினுடைய சகுஷ்ணர்த்தமாக), காகம் - கிருவகக்காழ்வகள்மேலே, எறி - எறி, கடுக்கடலுள் - திருப்பாற்கடல்கடுவே, அயின்ற - கண்வளர்க்தருளி, காராயணனோ - (இக்த அந்தாரத்மத்வத்தாலும் ஸமுத்எஶாயித்வத்தாலும் வித்தமான) நாராயணஶப்தத்துக்கு வாச்ய ளைவனே! (கிழ்ச்சொன்ன ப்ரக்ரியையாலே), உன் - உன்னுடைய, ஆகம் - வடிவையும், முற் *அ*டம் - (என்ஸகலகாணங்களேயும் உனக்கு ஸர்வாலங்காரமுமாகக்கொண்ட) அயுகையுமெல்லாம், அகத்து-என் கெஞ்சுக்குள்ளே, அடக்கி-கபளிகரித்து அநுபவித்து, அவி-என் ஆத்மாவானது, அல்லல் - (கிழிற்றிருவாய்மொழியிற்பட்ட) *த*ுகத்தை, மாய்த்ததே - போக்கப்பெற்றதே!

'பலமூர்த்தி' என்னுமளவும் - பர வ்யூறை விபவ சிக்ர நாங்களேச் சொல்லி, 'ஐக்து பூர மிரண்டுகடர்'என்கிற இடம் - லீலாளிபூதிஸம்பிர்தத்தைச் செர்ல்லுகிறது என்பாரு முனர்; அல், ஸர்வப்ர தாகமாய் ப்ராப்யமாகையாலே அத்விதியமான வாஸு தேவமூர்த்தியாய், அத தான் மாக்தோதித்திக்யோதித பேதத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு இருமூர்த்தியாய், நித்யோ இதவேஷர்தான் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்காகிருத்தபேதத்தாலே மூன்றுமூர்த்தியாய், அவைதாம் கேமவாதி த்வாதமுமர்த்தியாயும் தமாவதாரருபமாயும் பலமூர்த்தியாயிருக்கு மென்றபடி.

இ--- மூன்றும்பாட்டில், தம்மோட்டை எவம்ளிதப்ரணயத்தாலே அவன் க்ரு தார்த்தனைபடி சொல்லுகிறுர்.

[தகமூர்த்தி] - தம்மை இவ்வளவாக்க அவன்பண்ணினா யக்கம் சொல்லுகிற நடுக்கை ஒன்ற விறையில் கான் உள்ளும் கான்ற குழுக்கு இவர்கிற கிறே. இது கான்ற காது கான்று க்குமுன்புக்கையாக்கு கால்விற்று கவுமாம். [இருமூர்த்தி] - ஸ்ரூஷ்ட்யுக்கும் பாக்கு நிறையில் மான்றிக்கு அமைய்கள் கார்யமான எகாகமேக்கியில் காம்விற்ற கிறையில் காற்றிக்கு அமைய்காரகார்யில் காற்றிக்கிற குறையில் காற்றிக்கிற கிற்றிக்கு மன்ற மான்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கிற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் கடிவிற்றிக்கியில் காற்றிக்கியில் காற்றிக்கி

ஆகமுற்றும் அகத்தடக்கி]-இதுக்கு ப்ரபோஜாம் உண்கிருமேனிக்கு வேண்டும் போகோபகாண மெல்லாம் அகத்தடக்கி]-இதுக்கு ப்ரபோஜாம் உண்கிருமேனிக்கு வேண்டும் போகோபகாண மெல்லாம் என்னுள்ளே யாம்படி பண்ணுகை; அத்தைச்செய்து. சாந்து பூமால் பரிவட்டம் ஆயாணம் இன்பெயல்லாம் என்னுள்ளோயாம்படி பண்ணி. [ஆகி அல்லல் மாய்த்ததே] - உண் இருவுள்ளம் கிர்த்து கமாயிற்றே; 'ஒருபடி கரைமாம் சேர்க்கவல்லேனே' என்ற இருந்த உண் கிருவுள்ளத்தில் பாகுபாகு கெட்டு க்ருதார்த்தனையே! எண்கிறர். என்னுடைய கெஞ்சில் துகேம் ஒருபடி போயிற்றே என்றுமாம். அவண்பாணயித்வம் சொல்றுகிற பாகாணமாகை யாலே, அவணுடைய துகதிவ்ருத்தியே பொருளாக அமையும். இத்தைப் பா வ்யூஹ விபவங் களேச் சொல்லிற்றுக திர்வஹிப்பாரு முண்டு.

ஈ**டு.**— மூன்ரும்பாட்டு. 'இத்தலேயை உனக்காக்கி அத்தாலே க்குதக்குத்யனுயிருக் - **சிருயே'** என்சிருர்.

[ஏகமூர்த்தி] - டி வைசெவலொடுத் நடிக்கு " (கைதவலோம்யே தமக்ர ஆஸ்த்) என்கிறபடியே - ஸ்ருஷ்டேஃபூர்வகாலத் திலே இதம் முப்தவாச் மமாய்க்கிடந்த ப் ரபஞ்சமடைய அழிக்கு ஸ்தவஸ் தமாய் முக்க்யவஸ் தப் பண்பபோலே இவையடையத் தன்பக்கலிலே கிடக்கத் தா தேருவணுமேயாய் ரிற்கும் ரிவேயைச் சோல்வுகிறது. + (ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்புத்தை ஸ்வாஸா தா ரணவிக்ரஹத்தைச் சோல்வுகிறதாகவுமாம்.) ஆக, ஸ்ருஷ்ட்யுர்முகளுயிருக்குமிருப்பைச் சொல்வுகிறது. [இருமூர்த்தி] - ப் மக்ரு தம்ஹான்களிரண்டையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு அவற்றைத் திருமேனியாகக்கோண்டிகுக்கும் இருப்பைச் சோல்வுகிறது. கார்யகாதணங்களிரண்டையும் தனக்குத் திருமேனியாகவுடையனுயிருக்கும் இருப்பைச் சோல்வுகிறது; இரண்டுக்குமுண்டான அண்மையைப்பற்றச்சோல்வுகிறது. அவ்யக்தத்தினுடைய வயக்ததரைமைறே மஹாளுகிறது. [முண்டியகும் நிரிவிதா வரைக்கியாக மாறிரனுமிருக்கும் இருப்பைச் சோல்வுகிறது. ஸாத்த்விகமாயும், தாலுமையிடிம் முன்றுவகைப்பட்டிறே அஹங்காரக்தான் இருப்பது. [பலமூர்த் தியாகி ஐந்து தமாய்] - கீழ்ச்சொன்ன அடைவன்று இங்குச் சோல்வுகிறது. ஸாத்த்விகாவுங்

மூன்ரும்பாட்டு - 'ஏகமூர் த்தி' இத்யாதி. ''ஆவியல்லல்மாய்த்ததே'' என்றத்தைக் கடாகபித்து அவதாரிகை - 'இத்தலேயை' இத்யாதி.

^{*} குண்டலிதம் க்வாசித்க மென்பர்.

திருவாய்பொழி—ுப. க.- தி. கோவைவாயாள்.

மாதாள்யம் - ஏகாதமேருக்தியங்கள் : தாமஸா ஹங்காரகார்யம் - ப்ருதில்யா திழுகங்கள்: இரண்டி இதல் உபகாரகமாய்கிற்கும் - ராஜஸாஹங்காரம்; ஆக, ஏகாதமேருக்தியங்கள்யும், வைதுணான பூதபஞ்சகங்கள்யும் சோல்லி, அவற்றைத் திருமேனியாகவுடையனுயிருக்கும் முடி சோல்வில்றது. [இரண்டுகட்காய்] - "வாடுப்புர்கள் திருமேனியாகவுடையனுயிருக்கும் முடி சேர்வவுக்றது. [இரண்டுகட்காய்] - "வாடுப்புர்கள் திரையிர்கள் கார்ய் வரிக்கத்துக்கு உடலக்குணம். [அருவாகி] - இவற்றையுண்டாக்கி, "தீர் ரித்பர்கள் - கார்ய வரிக்கத்துக்கு உடலக்குணம். [அருவாகி] - இவற்றையுண்டாக்கி, "தீர் ரித்பர்கள் - கார்ய வரிக்கத்துக்கு உடலக்குணம். [அருவாகி] - இவற்றையுண்டாக்கி, "தீர் ரிறுக்டவர், ததேவாருப்பாலிமுத், ததும் நிறுகும் நிறுகையிருக்கும் வரிக்கும் அருக்கைச் சோல் வரிக்கும் அருக்கைச் சோல் வரிக்கும் கிறுகைக்காகத் தான் அருப்படியைச் சோல்லிற்றுன்லோ? என்னில்; "கூடி தக்கிய காகத் தாக்கம் கிறுக்க கிறுக்கிய வரிக்கும் கிறுக்கிய வரிக்கும் கிறுக்கிய வரிக்கு அருப்புவேம் வரிக்கிய வரியிருக்கிய வரிக்கும் கிருவங்கியான ப்திவமாகிகளுக்கு வமாம் மணியணைக்காகத் திருப்பாற்கட் வின்கேயே இருவங்கி தாழ்வான்மேலே சாய்க்குருளினவன். பயினைச்செய்க் செய்க்கில்லிலே குடிகிடக்குமாபோலே, ஸ்ருஷ்டங்களான பதார் ததங்களினுடைய

ாணம் - 'கார்யகாரணங்கள்' இக்யா**தி. அறைங்கா**ரா திகளும் ப்ரக்கு திகார்யமாயிருக்க, ப்ரக்கு திக்கு அகக் தரம். மஹானேச்சொல்லு வானென்? என்ன, 'லூண்டுக்கும்' இத்யாதி. அண்மை எப்படி? என்ன, 'அவ்யக்தத்தி **இடைய' இத்பாதி. அவ்பக்தமாவது . ப்ரக்கு தியிலுடைய அவஸ் நாடே நம். ப்ரக்கு தொன்-அவிடிக்கதமஸ்** என்றம், விடுக்ததமஸ்என்றம், அசுரமென்றம், அவ்யக்தமென்றம் நாலுவிதமாயிருக்கும்; அக்க அவ்யக்கத் இனுன். ய வ்யக்தத்தை பட மஹான் என்றபடி. படை ந்தன இடியி கலி இவரா கீய இவி ஊரு தல், இ என்ற வடிய ஸ்கா நாகார்ர்க்கு , ^க்ரர் விரும் நீ பொடுக்காகு" என்னக்கடவதிறே. அதறங்காரம் த்ரிவிதமாயிருக்கு மோ? என்ன, 'ஸாத்த்விகம்' இத்யாதி. "வா இகொராவலைவெ மூவ காவோமு தி யாவைராது! வெகாரி கடுவெறு வை அடையு கால் பெறுவ காலவல் படித்து வெருய வடிய இடியாம்? இத்யாத்ய நுணக்கோம். இழ்க் சொன்ன அடைவன்று' என்றது - "எகமூர்த்தி" என்றதொடங்கிச் சொன்ன கார்யகாரண அடை வன்று என்றபடி. அடைவல்லாத படி எப்படி? என்ன, 'ஸாத்த்விக' இத்யாதி, காத்த்விகாறுக்காரகார்யம் ளகாதமேர்த்ரியங்களென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் - "இதெ**கலைருக**்றி_ர**பாண**ுர**வற**ுடி**பூலாவெனா** மிகாவும் | வசுகாவும்? நாரு துஷெயாவெகாமிகா ஹூ காலே இத்யாதி. தேவா - இர்த்ரியாவித் யர்த்து. தாமஸாஹங்காரகார்யம் ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் – "ஊடு துத நொகுத்தும் டும் நோடு இது நாகும் இத்பாதி. வகுணமான பூதபஞ்சகங்க கொன்றது - வேதவ்பாஸ் குடையபடிக்கைப் பற்ற. அதாவது – ஸகுணமான என்கையாலே – தச்மாத்ராவி விஷ்டமான பூதக்கை எக மாக்கி "ஐர் தபூதம்" என்ற சொல்லு இறக்கைற கருத்து. இர்தப்படிக்கில். எகாதமேர்த்ரியங்களும், தர்மாத்ராவி அவ்படமான பூகங்களேச்தும். முப்தா இருணங்களேச்தும், ப்ரக்கு கி மஹகஹங்கா ரங்கள் மூன் றம், ஆக இருபத்துகாறு தத்வங்கள். பசாமூரபகே, எசாதமேர்த்ரியங்களும், தர்மாத்ரைகளேச் தும், பூத்ற களேர் தும். ப்ரக்கு இமஹகஹங்காரங்களும் கூட இகுபத் துகாலென் ற கண்டுகொள்வது. ஆக, 'ஐச் துபூ தமாய்' என்கிறவளவும்-மைவ்அடிஸ்ருவ்அடியை அருனிச்செய்தார். 'இரண்டுகடராய்' என்ற தொடற்கு வைப்படிஸ்ருவ் யும்அருளிச்செய்தா சென்றப அருவா**சு-அ**க்தராத்மதயா அதுப்**ரவேடுத்து; வைக்**ம^{ும}ூதனுப் என்ற முப் தார்த்தம்-அசித்தை இத்யாதி-அருவாகிஎன்ற ஆக்மாவைச் சொல்லில் அதப்சவேசம் வித்தியாமையாதும், அதுப்ரவேருக்குக்கில் நீவார்தர்யாயிக்கு அதுப்ரவேருமாகையாலே ஆக்மாவித்திக்கையாலும், அதுபரவே முத்தையே சொல்லு இற தென்றபடி. ஸ்ருஷ்டிசொன்ன அகர்தாம் கதோப்**தி மாயித்தைத் துக்குத்** தாத்பர்ய த்வயம்-'ஸ்ருஷ்டாரன' இத்யா திவாக்யவத்யேசு செய்த்தலை சழனித்திலை ப்ரணமித்வகுளை சதகப்ரகரண் த்இல

சு - பா. மாய்த்தலெண்ணி — வ்பாக்பா தங்கள்.

நக்களுர்த்தமாகக் கண்வளர்க்தருளினு னென்னவுமாம். [காராயணனே] - இப்படி வர்வகா லமும் ஒருபடிப்பட அங்கர்ஹால் லன்கைக்கு அடியான ப்ராப்தி சோல்வுகிறது. [உன்துகமுற் றும் அகத்தடக்கி] - ஆகம் - உடம்பு. உன்திருமேனிக்கு வேண்டும் சாக்து பூமாலே பரிவட்டம் ஆபரணங்கள் இவையெல்லாம்; அகத்தடக்கி - என்னுள்ளே யுண்டாம்படி பண்ணி. இதிறே ஸ்குஷ்டிக்கு ப்ரயோஜகம். இப்படிக்சேய்தத்தால் கிர்த்துகேதாகுர் தூர் என்னில்,—அவனுபிற்ற. [ஆவியல்லல்மாய்த்ததே] - உன்திருவுள்ளத்திவுண்டான அல்லல் ஒருபடி கசிக்கப்பேற்றதே. இத்தல்யை ஒருபடி கரைமாஞ்சேர்த்து கீ கருதக்குத்யனுடைய அண்றிக்கே, என் ஆவியானது கிர்த்துகமாயிற்று என்றுமாம். அதவா, ஏகமுர்த்தி பென்று - பரத்வத்தைச் சோல்லி, இரு மூர்த்தி பென்று வயுமுற்கு கண்றுக்கைச் சோல்லி வாண தேவணங்கர்ஷணர்களே கிணத்து, முன்றுமுர்த்தி பென்று - பரத்வும்களைச் சோல்லிற்கும், பலமர்த்தி பென்று - விபவங்களேச் சோல்லிற்கும், ஐக்குட்கும் பர்கள்குகடார் பெண்று - இன்னர் விருஷ்டிக்குக்கடவர், இன்னர் பர்லாத் கூக்கர்களை கடவர் என்கிறபடியாலே சோல்வுகிறதேன்று கிர்வனுப்பாரு மூண்டு. இன்னர் பர்லாத் கூக்கர்களை கடவர் என்கிறபடியாலே சோல்வுகிறதேன்று கிர்வனுப்பாரு மூண்டு.

தான்காம்பாட்டு.

மாய்த்தலேண்ணி வாய்முறைக்க மாயப்பேயுயிர் மாய்த்த ஆயமாயனே! வாமனனே! மாதவா! புத்தண்மாலகொண்டு உன்னேப்போதால்வணங்கேணேலும் நின் புத்தண்மாலகெடுமுடிக்குப் புணயும்கண்ணிஎன அய்ரே.

ஆட்ட (மாய்த்தல்.) ஆஸ்ரிதனிரோதிரிரஸாஸ்வஹாவனுப், ஆஸ்ரிதலைமீ ஹிதப்ரதனுப், ஸியஃபதியாயிருக்க உன்னே ப்ராப்தகாலங்களிலே பூத்தண்டாஃகொண்டு வணங்காதிருக்கச் செப்தேயும், உன்னுடைய பூத்தண்மாஃ கெடுமுடிக்கு என்னுடைய ஆத்மாவே புளேயுங் கண்ணியாயிற்று என்கிருர்.

ஸ்ருவ், டியை எதுக்காகச் சொல்லுகிறது? என்ன, 'இதிறே' இத்யாதி. அதாவது-இப்படி விகியோகங்கொள் ளுகையே ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜாமென்ற தோன்றுகைக்காக அருளிச்செய்தா சென்றபடி இதிறே -இப்படிலிகியோகிக்கப்படுகையிறே. 'ஆவியல்லல்' இத்யாதிக்கு அறைகாரிகை – 'இப்படி' இத்பாடு. தடத்தி' என்ற அவன் அவ்யவதாகேக ப்ரஸ்து தனுகையாலே அருளிச்செய்கிருர் - 'உன்றிருவுள்ளத்தில்' இர்பாதி. 'அகத்தடக்கி' என்றக்கோடே கூட்டி ஊரவம் . 'இக்கணேய' இத்பாதி. 'அன் விக்கே' இத்யாதி -இன்னாவியென்குதே, ஸாமார்யோ 'ஆவி' என்கையாலே – 'என்குவியானது கிர்த்துகமாயிற்ற என்று மாம்' என்றபடி. முர்தின அர்த்தத்திலே, 'மாய்க்கதே' என்ற எகாரம் - ஸ்வரத்திலேயாய், க்ருதார்த்தனு ூய யென் நபடி. 'அதவா', இத்யா இ - ஏகமூர்த் இ-பரவாஸு - தேவர்; இருமூர்த் இ - வ்பூறையாஸ - தேவரும், ஸக்கர்ஷணரும்; மூன்றமூர்த்தியென்ற - மூன்ரும்மூர்த்தியென்கும், பாத்யும்கடைச் சொல்லுகிறது ; 'ஐத் தபூதமாய்' இத்யாதியாலே - ப்ரத்யும்கக்குத்யமான ஸ்ருஷ்டியையும், 'காகமேறி' இத்பாதியாலே - அகி ரு அகையும் தந்க்குத்யமான பாலாத்தையும் சொல்லுகிறது ; வங்கர்ஷணக்குத்யமான வம்ஹாரமும், இருந்தம் அப்யயபூர்விகையாகையாலே ஸ்ருஷ்டிசொன்னபோதே அர்த்**தாத்கித்தம். 'கடவர்'** என்**திற**படி யாலே சொல்லுகிறது - வ்யூஹங்களேச் சொல்லுகிறதென்றபடி. 'கிர்வ**ஹிப்பாருமுண்டு'என்றது - இது ஸ்வ**ர ரசெய்க் தொள்றபடி. இன்னர் ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவ ரென்றவிடத்திலே - "ஷ**ாயு ஊது ா அரவு∨ு செவ**? (m) கூர**் இதுக்கையாகு**" இக்யாதி ப்பலோகம் அதுவைக்கேயம்.

19.8%